

[Udenrigsministeren]

gældende områder, herunder medbestemmelseret med hensyn til de fiskebestande, der findes i de pågældende farvande, og som i væsentlig grad er fælles med de øvrige kyststater i området. Regeringen og de grønlandske myndigheder har selv sagt også haft for øje, at udvidelsen kan medføre fordele for alle rigets fiskere, herunder de danske fiskere. Jeg kan bedre lide at bruge ordet danske fiskere end syddanske fiskere.

Udvidelsen af fiskeriterritoriet medfører, at de fiskebestande, der findes i området, kommer ind under EFs fiskeripolitik. Reglerne for bestandenes udnyttelse, herunder også de forhandlinger, som i givet fald skal føres med interesserede tredjelande, falder ind under EF-Kommissionens kompetence. Den bestand, som der særligt knytter sig interesse til, er jo lodden, en lille industrifisk, som har betydelig udbredelse i Nordøstatlanten, men hvoraf en væsentlig mængde vandrer mellem Island og Jan Mayen. Det afhænger bl. a. af klimatiske forhold, i hvilket omfang bestanden bevæger sig inden for det kommende østgrønlandske fiskeriterritorium.

Efter udvidelsen påhviler der EF et medansvar for de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger, bl. a. for lodden. Dette spørgsmål har i de senere år været genstand for indgående drøftelser mellem Island og Norge som de nationer, der særlig har interesse i bestandens udnyttelse. Det vil nu være nødvendigt, at EF inddrages i drøftelserne om disse spørgsmål med henblik på at fastlægge de årlige tilladte fangstmængder. Der skal desuden træffes afgørelse om, hvilke landes fiskere der skal have adgang til fiskeriet på det østgrønlandske område. Fiskere fra det danske rige har hidtil kun vist beskeden interesse heri, bl. a. fordi der er tale om et farvand, som er meget vanskeligt at udnytte. Man må tage hensyn til, at der ikke findes havnefaciliteter på Østgrønland. Det må derfor, som spørgeren også går ud fra, anses for sandsynligt, at der kan blive tale om at lade bl. a. norske fiskere udnytte fangsterne.

Og så kommer jeg til min konklusion, der er, at forhandlingerne herom med Norge vil kunne føres af EF på grundlag af den rammeaftale om gensidigt fiskeri, som er indgået mellem EF og Norge.

Regeringen vil selv sagt, når sådanne forhandlinger kommer i stand, være indstillet på at sikre, at de danske fiskeres interesser

tilgodeses, herunder også det, der ligger i begrundelsen for spørgsmålet.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlig besvarelse af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Askjær Jørgensen: spm. nr. 626 og 802

Birgith Mogensen: spm. nr. 733

Rahbæk Møller: spm. nr. 744 og 797

Ove Jensen: spm. nr. 783

Steffensen: spm. nr. 785

Dohrmann: spm. nr. 786

Dræbye: spm. nr. 789

Knud Lind: spm. nr. 792 og 804

Inge Krogh: spm. nr. 793

Bernhard Baunsgaard: spm. nr. 794

Glistrup: spm. nr. 795

Steenholdt: spm. nr. 798 og 799

Ernst Schmidt: spm. nr. 800

Nymann: spm. nr. 809

Spm. nr. 626

Til *energiministeren* (1/4 80) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»I relation til platformulykken i den norske del af Nordsøen ønskes det oplyst, hvor mange gange mere farligt det er for menneskeheden at skaffe energi i form af naturgas og olie fra indvinding i havet, end det er at skaffe energi fra kernekraftanlæg?«

Begrundelse

Det sidste års tid har medierne bragt mange kilometer oplysning om uheldet på Tremileøen og kaldt uheldet for en »ulykke«. Men i virkeligheden indtræder ulykkerne vedrørende fremskaffelse af energi ved alt andet end fremstilling af kernekraftenergi, og da de kræfter, der ønsker at nedbryde samfundet ved at forhindre de mest sikre muligheder for energiproduktion – f. eks. OOA – ikke rigtig har ladet deres røst høre vedrørende platformulykken i Nordsøen, må det være rimeligt, om landets energiminister nu vil stå